

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ-ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ: Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

Σ. Τσιβιτανίδου-Κίζη, Α.Ε.Δ.

Ν.Α.Π. Γεωργιάδης, Ε.Δ.

Υπόθεση Αρ.: 6926/21

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 20 Δεκεμβρίου, 2021.

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: Ο κ. Α. Αντωνίου.

Για τον Κατηγορούμενο: Ο κ. Γ. Πολυχρόνης (για να ακούσει απόφαση ο κ. Εφφέ).

Κατηγορούμενος παρών.

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε ενοχή σε δύο κατηγορίες για αδικήματα σχετιζόμενα με ελεγχόμενα φάρμακα Τάξεως Β κατά παράβαση του **περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Ν.29/77** όπως τροποποιήθηκε).

Στην **Κατηγορία 1** (παράνομη εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 4(1)(α) και 30, Πρώτου Πίνακα, Μέρος ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Νόμου 29/77**) παραδέχθηκε ότι στις 12.4.2021, στο αεροδρόμιο Λάρνακος, εισήγαγε στην Δημοκρατία 1 κιλό και 977.2 γραμμάρια κάνναβης.

Στην **Κατηγορία 2** (παράνομη κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 6(1)(3), 30**

και 30Α, Πρώτου Πίνακα Μέρος ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Νόμου 29/77) παραδέχθηκε ότι κατά τον ίδιο χρόνο και τόπο, κατείχε την ίδια ποσότητα κάνναβης με σκοπό την προμήθεια της σε άλλο πρόσωπο.

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως εκτέθηκαν από την Κατηγορούσα Αρχή και με τα οποία συμφώνησε ο συνήγορος του κατηγορουμένου, είναι τα ακόλουθα:

«Ο κατηγορούμενος αφίχθηκε στις 27/08/2021 αεροπορικώς στο Αεροδρόμιο Λάρνακας προερχόμενος από την Αγγλία, όπου διαμένει μόνιμα. Διενεργήθηκε έρευνα στις αποσκευές του από μέλη της ΥΚΑΝ και του Τμήματος Τελωνείου και εντοπίστηκαν δύο συσκευασίες οι οποίες περιείχαν συνολικά 1 κιλό και 977,2 γραμμάρια κάνναβης. Αφού συνελήφθηκε και τέθηκε υπό κράτηση, κατά την ανάκριση του προέβηκε σε κατάθεση όπου παραδέχτηκε ενοχή».

Ως προς την περιεκτικότητα της κάνναβης σε τετραϋδροκανναβινόλη ο κ. Αντωνίου ανέφερε πως η κάνναβη ήταν μέτριας ποιότητας.

Ο κατηγορούμενος δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες.

Ο κ. Πολυχρόνης, συνήγορος του κατηγορουμένου, προς υποβοήθηση του Δικαστηρίου ετοίμασε γραπτή αγόρευση σε σχέση με τα όσα εισηγήθηκε για μετριασμό της ποινής. Αφού υιοθέτησε το περιεχόμενο κοινωνικοοικονομικής έκθεσης του Γραφείου Ευημερίας που ετοιμάστηκε για τον κατηγορούμενο, επεκτάθηκε σε λεπτομέρειες και πρόσθετα στοιχεία. Παρουσίασε επίσης αριθμό εγγράφων (**Εγγραφα Α-Δ**) προς ενίσχυση των θέσεων που προέβαλε.

Οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του κατηγορουμένου έχουν ως ακολούθως:

Ο κατηγορούμενος, ηλικίας 75 ετών, γεννήθηκε στο κατεχόμενο χωριό Επτακώμη της επαρχίας Λευκωσίας. Έζησε δύσκολα παιδικά χρόνια ως παιδί που γεννήθηκε εκτός γάμου. Ο πατέρας του εγκατέλειψε την μητέρα του, ενώ αυτή

κυοφορούσε τον ίδιο, κατατάχθηκε στον αγγλικό στρατό κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στην Αγγλία, χωρίς να έχει επαφή είτε με τον ίδιο είτε με την μητέρα του. Η τελευταία, όταν ο ίδιος ήταν 4 ετών, μετοίκησε στην Αγγλία και την φροντίδα του, την ανέλαβαν οι εκ μητρός παππούδες του. Σε ηλικία 11 ετών μετοίκησε μόνιμα στην Αγγλία και διέμενε με την μητέρα του. Γνώρισε τον πατέρα του όταν ήταν 15 ετών.

Τόσο ο πατέρας του όσο και η μητέρα του τέλεσαν νέους γάμους. Ο πατέρας του απέκτησε συνολικά 5 παιδιά (τρία αγόρια και δύο κορίτσια) από τους δύο γάμους που τέλεσε. Και τα πέντε ετεροθαλή του αδέρφια βρίσκονται εν ζωή. Ο ένας είναι εγκατεστημένος στην Αυστραλία, οι άλλοι 3 στην Αγγλία και η μικρή του αδελφή είναι εγκατεστημένη στην Κύπρο. Με τα αδέρφια του δεν διατηρεί ιδιαίτερη επικοινωνία.

Ο κατηγορούμενος δούλεψε σε επίπονες και εξαιρετικά «σκληρές» εργασίες (καθαριστής λαδιών μηχανής πλοίων, νυκτοφύλακας, θυρωρός σε μπουραρίες).

Λόγω προβλημάτων υγείας, συνταξιοδοτήθηκε πρόωρα στην ηλικία των 60 ετών και λαμβάνει μηνιαίως σύνταξη, ύψους 900 στερλινών.

Σε ηλικία 33 ετών νυμφεύθηκε με Κύπρια και από τον γάμο του απέκτησε δύο θυγατέρες ηλικίας σήμερα 42 και 34 ετών αντίστοιχα, οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Αγγλία. Η σύζυγος του απεβίωσε το 2012 από καρκίνο.

Προ της διάπραξης των αδικημάτων, ο κατηγορούμενος διέμενε με την μικρότερη θυγατέρα του, η οποία είναι παντρεμένη και μητέρα δύο παιδιών ηλικίας 7 και 5 ετών αντίστοιχα. Όλοι διέμεναν σε ένα μικρό διαμέρισμα (δυάρι) το οποίο του παραχωρήθηκε από τον Δήμο. Το μεγαλύτερο σε ηλικία εγγόνι του διαγνώστηκε με λευχαιμία (καρκίνο του μυελού των οστών) και υποβάλλεται σε εντατικές θεραπείες. Όλοι συντηρούνται από την σύνταξη του κατηγορούμενου ο οποίος έχει, συν τοις άλλοις, και την αποκλειστική φροντίδα της ενενητατετράχρονης μητέρας του, η οποία πέραν του γήρατος αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα υγείας. Ο ίδιος αντιμετωπίζει

προβλήματα υγείας (αρτηριακή πίεση, υπερπλασία του προστάτη, καρδιακά προβλήματα, χοληστερόλη) και λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή.

Ο κ. Πολυχρόνης, χωρίς να παραγνωρίζει την σοβαρότητα των αδικημάτων, εισηγήθηκε πως πάντα υπάρχει χώρος επίδειξης επιείκειας στο πλαίσιο εξατομίκευσης της ποινής. Χαρακτήρισε την όλη υπόθεση *«ένα μεμονωμένο περιστατικό, ξένο προς τον χαρακτήρα του κατηγορούμενου»*. Κατά τον συνήγορο, ο τελευταίος έδρασε κάτω από έντονη συναισθηματική φόρτιση και *«μέσα από αφόρητη πίεση και απειλές»*, επεξηγώντας πως στα πλαίσια της επαγγελματικής του απασχόλησης τα τελευταία χρόνια (ο κατηγορούμενος ενεργεί ως μεσάζων σε πωλήσεις αυτοκινήτων από πωλητές στην Αγγλία σε αγοραστές στην Κύπρο), χρωστούσε, λόγω της δεινής οικονομικής κατάστασης στην οποία περιέπεσε ένεκα της ασθένειας του εγγονού του, 5000 στερλίνες σε Αλβανούς, πως δεχόταν απειλές ώστε να αποπληρώσει το ποσό και γι' αυτό δέχθηκε, ουσιαστικά, να μεταφέρει τα ναρκωτικά.

Τέλος, ο κ. Πολυχρόνης αφού αναφέρθηκε στον έντιμο πρότερο βίο του κατηγορούμενου, στην άμεση παραδοχή του τόσο ενώπιον του Δικαστηρίου, όσο και στην αστυνομία, στη μεταμέλεια του, καθώς και στις επιπτώσεις που θα έχει τόσο στον ίδιο όσο και στην οικογένεια του, η επιβολή άμεσης ποινής φυλάκισης, ζήτησε την μέγιστη δυνατή επιείκεια που δύναται το Δικαστήριο να επιδείξει.

ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ - ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Η σοβαρότητα των αδικημάτων τα οποία διέπραξε ο κατηγορούμενος αντικατοπτρίζεται κατ' αρχήν από τις προβλεπόμενες ποινές που προνοούν ποινή φυλάκισης δια βίου. Το **άρθρο 30(1)** του **περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Ν.29/77** όπως τροποποιήθηκε), παραπέμπει για την προβλεπόμενη ποινή σε ενσωματωμένο Πίνακα όπου εκτίθενται οι διάφορες μορφές παράβασης του Νόμου και η αντίστοιχη, κατ' ανώτατο όριο, τιμωρία.

Το ύψος της προβλεπόμενης ποινής προδιαγράφει και την σοβαρότητα που θέλησε ο νομοθέτης να προσδώσει στο κάθε συγκεκριμένο αδίκημα και κατ' επέκταση τον βαθμό προστασίας του έννομου αγαθού που προστατεύεται, στοιχείο το οποίο το Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής, βλ. **Souilmi v. Αστυνομίας** (1992) 2 ΑΑΔ 248.

Το στοιχείο αυτό, δηλαδή η ανώτατη προβλεπόμενη ποινή, λαμβάνεται υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής και συνεκτιμάται με τα γεγονότα της υπόθεσης, τόσο για την επιλογή του είδους της ποινής όσο και για τον καθορισμό της έκτασης της (βλ. **Διευθυντής Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας v. Χρυσοστόμου κ.α.** (2002) 2 ΑΑΔ 575, 580).

Στην υπό κρίση περίπτωση, ο νομοθέτης διά μέσου της προβλεπόμενης μέγιστης ποινής της ισόβιας φυλάκισης και στις δύο κατηγορίες, προσδίδει μια όλως ιδιαίτερη σοβαρότητα στα αδικήματα αφού το έννομο αγαθό που προστατεύεται είναι η ίδια η κοινωνία (βλ. **Saliba v. Δημοκρατίας** (2008) 2 ΑΑΔ 388).

Η επιβολή της ποινής αποτελεί έργο λεπτό και δύσκολο. Απαιτείται η εξισορρόπηση του γενικού συμφέροντος της δικαιοσύνης από τη μια και της εξατομίκευσης της ποινής από την άλλη. Πρώτιστο καθήκον του Δικαστηρίου είναι η προστασία της κοινωνίας, που επιτυγχάνεται μόνο με την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου.

Τα ναρκωτικά έχουν δυστυχώς εξαπλωθεί παντού. Ουδείς μπορεί να παραμένει αδιάφορος μπροστά σε αυτό το φαινόμενο. Τα ναρκωτικά αποτελούν τον σύγχρονο εφιάλτη κάθε γονέα και απειλούν το κάθε παιδί με τον όλεθρο και την καταστροφή. Μέχρι στιγμής οι προσπάθειες για αντιμετώπιση αυτής της μάστιγας δεν έχουν αποδώσει. Τα αδικήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά δεν παρουσιάζουν κάμψη. Αντιθέτως, βρίσκονται σε έξαρση και για αυτό καθίσταται αναγκαίο να επιβάλλονται αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές. Η χρήση ναρκωτικών έχει χαρακτηριστεί και ως νάρκη στο θεμέλιο της κοινωνίας. Τα ναρκωτικά αποτελούν κίνδυνο, τόσο για τη

φυσική όσο και για την κοινωνική ευημερία του ανθρώπου. Ο αγώνας ενάντια στα ναρκωτικά διεξάγεται σε παγκόσμια κλίμακα (βλ. **Kablawi & Others v. Δημοκρατίας** (1990) 2 ΑΑΔ 494 και **Jokarbozorgi v. Αστυνομίας** (2001) 2 ΑΑΔ 726). Η έξαρση, η οποία παρατηρείται στη χρήση ναρκωτικών, καθιστά την αποτροπή κυρίαρχο στοιχείο στον καθορισμό της φύσης της ποινής, γεγονός που κατά κανόνα καθιστά την φυλάκιση αναπόφευκτη. Η τιμωρία δεν αποτελεί αυτοσκοπό αλλά μέτρο άμυνας έναντι παραβιάσεων του δικαίου και υπονόμησης των αρχών του (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Ιωάννου** (1999) 2 ΑΑΔ 603).

Στην υπόθεση **Παγιαβλάς v. Αστυνομίας** (1998) 2 ΑΑΔ 240, ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου παρατήρησε τα εξής:

«Η χρήση ναρκωτικών έχει όντως, προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις γεγονός που επιβάλλει κατά κανόνα, την επιβολή αποτρεπτικών ποινών, όπως και πρόσφατα διαπιστώθηκε στην Παυλίδης κ.α. v. Αστυνομίας, Ποινικές Εφέσεις 6161 και 6162, 15.7.1992».

Σε ό, τι αφορά τους διακινητές ναρκωτικών είτε αυτοί είναι κυρίως μεταφορείς είτε βαποράκια, η νομολογία υπογραμμίζει ότι ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο ρόλο τους, προέχει πάντοτε η αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου για το κοινό καλό. Στην υπόθεση **Μιχαήλ v. Αστυνομίας** (1999) 2 ΑΑΔ 577, λέχθηκαν συναφώς τα εξής σε σχέση κυρίως με τα «βαποράκια»: *"Η πείρα καταδείχνει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με ειδικά προβλήματα για τη μεταφορά ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου"*. (Βλ. σχετικά και τις **Marius v. Δημοκρατίας** (2015) 2Α ΑΑΔ 397, **Μιχαήλ v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 165/2015, ημερ. 22.1.2018).

Στην υπόθεση **Ελ Χαπίρ Ναζίπ v. Αστυνομίας** (2014) 2 ΑΑΔ 808, το Εφετείο επανέλαβε τις αρχές, λέγοντας τα ακόλουθα:

«Είναι τετριμμένο, αλλά πρέπει να υπομνησθεί η νομολογία που υπαγορεύει την αναγκαιότητα επιβολής αποτρεπτικών ποινών σε υποθέσεις ναρκωτικών

ουσιών. Η ενασχόληση με ναρκωτικά είτε για ιδία χρήση, είτε κατά μείζονα λόγο, για εμπορία με την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των τεραστίων προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση από τις ουσίες αυτές. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που τα Δικαστήρια συνδράμουν έστω κατασταλτικά, στον πόλεμο εναντίον των ναρκωτικών με την επιβολή αυστηρών και συνάμα αποτρεπτικών ποινών. Ορθά επομένως μνημονεύθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο διάφορες σχετικές επί του θέματος αποφάσεις, ενδεικτικές των οποίων είναι οι *Χριστοδούλου ν. Αστυνομίας* (2004) 2 Α.Α.Δ. 538, *Berne ν. Δημοκρατίας* (2003) 2 Α.Α.Δ. 467, *Sikaf ν. Δημοκρατίας* (2003) 2 Α.Α.Δ. 467 και *Γενικός Εισαγγελέας ν. Παπαχαλαράμπους* - ανωτέρω -.»

Η έννοια της αποτροπής εξηγήθηκε στην υπόθεση **Πισκόπου ν. Δημοκρατίας** (1999) 2 ΑΑΔ 342, όπου λέχθηκαν τα εξής (στη σελ. 351):

«Η αποτροπή, ως παράγοντας ο οποίος επενεργεί στον καθορισμό της ποινής, έχει δύο παραμέτρους. Η μία έχει ως λόγο την αποτροπή του ίδιου του παραβάτη από την επανάληψη του εγκλήματος ή παρομοίων εγκλημάτων στο μέλλον. Η άλλη αφορά την αποτροπή τρίτων από τη διάπραξη όμοιων ή παρόμοιων εγκλημάτων. Στη δεύτερη περίπτωση, η αποτροπή έχει δύο συνισταμένες:

Πρώτο, την αποτροπή η οποία είναι συνυφασμένη με τη σοβαρότητα του εγκλήματος, και δεύτερο, την αποτροπή ως μέσου για την καταστολή εγκλημάτων που ευρίσκονται σε έξαρση. Στην περίπτωση σοβαρών εγκλημάτων το στοιχείο της αποτροπής είναι αλληλένδετο με τη σοβαρότητα της κατηγορίας εγκλημάτων, στην οποία ανήκει το υπό τιμωρία έγκλημα, και με την εγγενή ανάγκη για την αποτροπή τους».

Η εξατομίκευση της ποινής δεν ατονεί, αλλά από την άλλη μεριά δεν μπορεί να εξασθενήσει ή εξουδετερώσει την ανάγκη για προστασία του κοινωνικού συνόλου εκεί όπου εντοπίζεται σοβαρό πρόβλημα. Η στάθμιση, η οποία χρειάζεται σε τέτοιες περιπτώσεις, περιγράφεται με πληρότητα στις υποθέσεις **Antoniades ν. Police** (1986) 2 CLR 21, **Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας** (1989) 2 ΑΑΔ 224, **Φιλίππου ν.**

Αστυνομίας (1989) 2 ΑΑΔ 245, **Gholi v. Δημοκρατίας** (1997) 2 ΑΑΔ 30. Γενικός **Εισαγγελέας v. Ευαγόρου** (2001) 2 ΑΑΔ 285, **Jonanovic v. Αστυνομίας** (2005) 2 ΑΑΔ 635, **Θεοχάρους v. Αστυνομίας** (2008) 2 ΑΑΔ 575 και **Θεολόγου v. Αστυνομίας** (2014) 2B ΑΑΔ 800.

Ειδικότερα, σε υποθέσεις ναρκωτικών τονίστηκε ιδιαίτερα ότι οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των κατηγορουμένων και άλλοι μετριαστικοί παράγοντες δεν αποτελούν παρά μόνο «*περιθωριακούς παράγοντες με πολύ μικρή βαρύτητα*» στην επιμέτρηση της ποινής: βλ. **Landau v. Δημοκρατίας** (1991) 2 ΑΑΔ 178, όπως και τις υποθέσεις **Sultan v. Δημοκρατίας** (1983) 2 CLR 121 και **Marco v. Δημοκρατίας** (1987) 2 ΑΑΔ 188. Στην υπόθεση **Landau** (ανωτέρω), υπογραμμίστηκε ότι: «*Ο καλός χαρακτήρας του μεταφορέα είναι πολύ μικρής σημασίας στις περιπτώσεις εμπορίας ναρκωτικών. Οι έμποροι ναρκωτικών, συνήθως αναζητούν μεταφορείς καλού χαρακτήρα και πρόσωπα τα οποία δυνατόν, λόγω φύλου, ηλικίας ή ασθένειας, να προκαλούν τη συμπάθεια του Δικαστηρίου. Χωρίς τους μεταφορείς αυτούς το εμπόριο των ναρκωτικών δεν θα βρισκόταν στην έξαρση που είναι σήμερα.*»

Σε σχέση με τις οικογενειακές περιστάσεις μεταφορέων κάθε είδους, υποδείχθηκε «...*ότι ανεξάρτητα από τα αισθήματα συμπάθειας τα οποία το δικαστήριο μπορεί να έχει για τη δυσχερή θέση στην οποία θα βρεθεί η οικογένεια ενός κατηγορουμένου, τα αθώα θύματα της δικής του εγκληματικής διαγωγής, ... αναπόφευκτα πληρώνουν το τίμημα για τα εγκλήματα που διαπράττονται από εκείνους που κανονικά έπρεπε να ήταν οι υποστηρικτές τους*»: (σε ελεύθερη μετάφραση) βλ. **Chanine v. The Republic** (1987) 2 CLR 183, 187. Επομένως, όσο σοβαρές κι αν είναι οι επιπτώσεις σε κατηγορούμενους και στις οικογένειές τους, υπερισχύει η αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου. Προέχει η καταστολή τέτοιων αδικημάτων ώστε να παραμένει αλώβητη η παρεχόμενη προστασία της κοινωνίας.

Στο σημείο αυτό θεωρούμε χρήσιμο να παραπέμψουμε ενδεικτικά σε κάποιες σχετικές υποθέσεις, χωρίς να παραγνωρίζουμε βέβαια τα όσα λέχθηκαν στην **Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας** (2000) 2 ΑΑΔ 1:

«Προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αναφορικά με τις επιβληθείσες ποινές είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας συγκεκριμένων εγκλημάτων και των παραμέτρων του καθορισμού της ποινής. Δεν έχουν όμως το δεσμευτικό χαρακτήρα που ενέχει ο καθορισμός αυτός δικαίου. Και τούτο, γιατί η ποινή που επιβάλλεται σε κάθε υπόθεση είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που την συνθέτουν και με τις ιδιαιτερότητες των συνθηκών του παραβάτη.»

Στην υπόθεση **Redjep v. Δημοκρατίας** (2004) 2 ΑΑΔ 217, κατόπιν παραδοχής και των τριών κατηγορουμένων στις κατηγορίες της κατοχής και της κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο, ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης βάρους 1358,10 γραμμαρίων, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 3 ½ ετών στον πενήντατριάχρονο εφεσεΐοντα που ήταν ο ιθύνων νους του εγκλήματος. Στους άλλους δύο κατηγορούμενους, οι οποίοι δεν καταχώρησαν έφεση, επιβλήθηκαν μικρότερες ποινές, αφού θεωρήθηκε ότι αυτοί επιστρατεύτηκαν από τον εφεσεΐοντα, προφανώς ως άτομα ευάλωτα προερχόμενα από περιθωριακή και ασθενέστερη τάξη ανθρώπων. Συγκεκριμένα στον κατηγορούμενο 2 επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 2 ½ ετών και στον κατηγορούμενο 3 ποινή φυλάκισης 3 ετών.

Στην **Soleimani v. Αστυνομίας** (2006) 2 ΑΑΔ 476, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 8 ετών (μετά από παραδοχή), για κατοχή 977.7691 γραμμαρίων ρητίνης κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε τρίτο. Ο κατηγορούμενος ήταν ηλικίας 26 ετών. Δεν ήταν ο ιθύνων νους, συνεργάστηκε με την Αστυνομία και ήταν λευκού ποινικού μητρώου. Ο ρόλος του ως μεταφορέας των ναρκωτικών, χαρακτηρίστηκε ως *«... ιδιαιτέρως σημαντικός, θα προσθέταμε απαραίτητος, πράγμα που δικαιολογεί και την περαιτέρω παρατήρηση του Κακουργιοδικείου πως η δράση του δεν διέφερε από τη δράση οποιουδήποτε προσώπου που ενεργεί ως έμπορος ναρκωτικών»*.

Στην υπόθεση **Ahmed κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2012) 2 ΑΑΔ 801, στην οποία οι εφεσεΐοντες δεν ήταν ο ιθύνων νους αλλά χωρίς τη συνδρομή τους δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί η εγκληματική ενέργεια, κατόπιν παραδοχής για κατοχή ποσότητας ρητίνης

κάνναβης βάρους 947 γραμμαρίων περίπου με σκοπό την προμήθεια, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 6 ετών σε νεαρούς κατηγορούμενους με λευκό ποινικό μητρώο. Η ποινή χαρακτηρίστηκε από το Εφετείο ως «... αρμόζουσα υπό τις περιστάσεις και οπωσδήποτε όχι έκδηλα υπερβολική».

Στην υπόθεση **Κλεομένης ν. Δημοκρατίας** (2013) 2 ΑΑΔ 350, επικυρώθηκε από το Εφετείο ποινή φυλάκισης 7 ετών, η οποία επεβλήθη στον εφεσείοντα για εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, συγκεκριμένα ρητίνης κάνναβης, βάρους 2.307,5256 γραμμαρίων. Εκρίθη πως δεν επρόκειτο περί έκδηλα υπερβολικής ποινής.

Στην υπόθεση **Κυριάκου ν. Δημοκρατίας** (2013) 2 ΑΑΔ 746, το Εφετείο αντικατέστησε με ποινή φυλάκισης 5 ετών, την πρωτοδίκως επιβληθείσα ποινή φυλάκισης 6 ετών σε κατηγορούμενο, μετά από παραδοχή, για την κατοχή 688,2684 γραμμαρίων ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης με σκοπό την προμήθεια, καθότι το Κακουργιοδικείο δεν προσέδωσε σημασία στην συνεργασία του κατηγορουμένου με τις ανακριτικές αρχές.

Στην υπόθεση **Ευρυπίδου ν. Δημοκρατίας** (2014) 2 ΑΑΔ 392, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 5 ετών (κατόπιν παραδοχής) για το αδίκημα της κατοχής σχεδόν 3 κιλών κάνναβης με σκοπό την προμήθεια, σε κατηγορούμενο ηλικίας 26 ετών, λευκού ποινικού μητρώου, προερχόμενου από διαλυμένη οικογένεια και με ψυχολογικά προβλήματα.

Στην υπόθεση **Ανδρέου ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 163/2015, ημερ. 11.7.2016, για το αδίκημα της κατοχής 996.8 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό την προμήθεια, η ποινή των 4½ ετών που επιβλήθηκε πρωτόδικα μειώθηκε σε 3½ έτη, λόγω της σοβαρότατης ασθένειας από την οποία υπέφερε ο κατηγορούμενος, η οποία και τον οδήγησε στη χρήση των ναρκωτικών για τη μείωση των φρικτών πόνων που είχε, καθώς και λόγω της ευάλωτης ψυχосύνθεσης του.

Στην υπόθεση **Αντωνίου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 44/2015, ημερ. 16.9.2016 για κατοχή κάνναβης 993,4 γραμμαρίων με μία προηγούμενη καταδίκη, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 3½ ετών.

Στην **Πόλεος v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 141/16, ημ. 2.6.17, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης τεσσάρων (4) ετών για κατοχή με σκοπό την προμήθεια 1908,425 γραμμαρίων κάνναβης, μετά από άμεση παραδοχή του κατηγορουμένου που ήταν λευκού ποινικού μητρώου και προχωρημένης ηλικίας, με προβλήματα υγείας και για πολλά έτη χρήστης κάνναβης, ο οποίος προσπαθούσε διαχρονικώς να απεξαρτηθεί.

Στην **Προεστού v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 17/16, ημ. 22.5.17, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης τεσσάρων (4) ετών για κατοχή με σκοπό την προμήθεια 2 κιλών και 7,5 γραμμαρίων κάνναβης, σε κατηγορούμενο 43 ετών, λευκού ποινικού μητρώου, εργάτη και νυμφευμένο πατέρα τριών κοριτσιών 21, 20 και 16 ετών, με τη μικρότερη θυγατέρα του να αντιμετωπίζει πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας.

Στην υπόθεση **Σοφοκλέους v. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 187/2019, ημερομηνίας 15.10.2020, το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 4 ½ ετών που επιβλήθηκε πρωτόδικα στον εφεσεύοντα, κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας, στην κατηγορία της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, ήτοι 2.870,20 γραμμαρίων κάνναβης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη, με σκοπό την προμήθεια της σε άλλο πρόσωπο.

Εξετάσαμε με ιδιαίτερη προσοχή όλα όσα συνθέτουν την παρούσα υπόθεση συμπεριλαμβανομένων και των εισηγήσεων του ευπαίδευτου συνηγόρου του κατηγορουμένου σε σχέση με μετριασμό της ποινής.

Το είδος, η ποσότητα και ο σκοπός για τον οποίο κατέχονται τα ναρκωτικά, είναι στοιχεία τα οποία είναι μεταξύ των σοβαρών παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό της ποινής (βλ. **Sikaf v. Δημοκρατίας** (2003) 2 ΑΑΔ 467). Εν προκειμένω δεν πρόκειται για σκληρά ναρκωτικά όπως η κοκαΐνη και η ηρωίνη αλλά για κάνναβη,

η ποσότητα της οποίας ήταν σχεδόν 2 κιλά, ενώ σκοπός της κατοχής ήταν η προμήθεια σε άλλα πρόσωπα.

Σε ό, τι αφορά τις περιστάσεις που οδήγησαν τον κατηγορούμενο στη διάπραξη των αδικημάτων όπως και τον αντίστοιχο ρόλο του, σημειώνουμε ότι αυτός ενήργησε ως μεταφορέας. Πάντως, όπως και να χαρακτηρίσει κανείς το δικό του ρόλο, στην ουσία συνέβαλε κατά τρόπο κρίσιμο στη διακίνηση των ναρκωτικών ως μέρος της αλυσίδας γεγονότων με τα οποία θα επιτυγχανόταν ο τελικός στόχος που ήταν η προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα. Επομένως, υποχωρεί σε σημαντικό βαθμό η σημασία του ότι ο κατηγορούμενος ήταν μεταφορέας, όπως άλλωστε σαφώς προκύπτει από την υπόθεση **Μιχαήλ** (1999) (ανωτέρω).

Ο συνήγορος του αναφέρθηκε στα οικονομικά προβλήματα και σε άλλες προσωπικές και οικογενειακές του περιστάσεις. Έχει επανειλημμένα λεχθεί μέσα από τη νομολογία ότι δεν πρέπει να δίδεται υπέρμετρη βαρύτητα σε οικονομικές ή άλλες δυσκολίες, οι οποίες ενδεχομένως να συνέτειναν στο να διαπράξει ο κατηγορούμενος το αδίκημα.

Λαμβάνουμε υπόψη την άμεση παραδοχή του στο Δικαστήριο η οποία, με βάση πάγια νομολογία, πρέπει να αμείβεται «με σχετική έκπτωση στην ποινή» (βλ. **Χαρτούπαλλος ν. Δημοκρατίας** (2002) 2 ΑΑΔ 28 και **Θεοδώρου ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 208/18, ημερ. 27.11.2019), διότι αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης.

Το πώς αντικρίζονται τα διάφορα στοιχεία σε κάθε υπόθεση, εξαρτάται από τις λεπτομέρειες που τα συνθέτουν (βλ. **Chafari ν. Αστυνομίας** (2001) 2 ΑΑΔ 442). Σε περίπτωση κατά την οποία η σύλληψη διενεργείται επ' αυτοφώρω, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η σημασία της παραδοχής αμβλύνεται (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Μονιάτη** (2000) 2 ΑΑΔ 553, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Ζανέττου** (2001) 2 ΑΑΔ 438 και **Κατσαπάου ν. Δημοκρατίας** (2012) 2 ΑΑΔ 388). Δεν παραγνωρίζουμε όμως και τα όσα λέχθηκαν αναφορικά με αυτή την πτυχή στην

υπόθεση **Χαραλάμπους κ.ά. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 127/2019 και 130/2019, ημερ. 10.3.2021, όπου υποδείχθηκε ότι «... η παραδοχή ενός κατηγορουμένου, ακόμη και σε περιπτώσεις αυτόφωρου αδικήματος, είναι πάντα καλοδεχούμενη και προσμετρά ως από στοιχείο μεταμέλειας...».

Λαμβάνουμε επίσης υπόψη το λευκό ποινικό μητρώο, τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος, καθώς και την ηλικία του, 75 ετών σήμερα, έχοντας κατά νουν πως αώτερος σκοπός είναι να δοθεί η ευκαιρία να ζήσει την υπόλοιπη ζωή του έξω από τους τοίχους της φυλακής (βλ. **Pittas v. The Police** (1968) 2 CLR 137 και **Ιωαννίδης v. Αστυνομίας** (1975) 12 JSC 1934, όπου οι κατηγορούμενοι ήταν ηλικίας 68 ετών στη πρώτη υπόθεση και 70 ετών στην δεύτερη). Περαιτέρω λαμβάνουμε υπόψη τις επιπτώσεις που θα έχει μια πολύχρονη ποινή φυλάκισης στην οικογένεια του (βλ. **Solliman** (2011) EWCA Crim. 2871 και **Bishop** (2011) EWCA Crim. 1446).

Η θέση του κ. Πολυχρόνη πως ο κατηγορούμενος έδρασε «κάτω από πιέσεις και φόβο για την ζωή του ιδίου και της οικογένειας του» και πως ένεκα τούτου θα πρέπει να ενεργοποιηθούν οι πρόνοιες του άρθρου 30(4), (β)(ii) του Νόμου 29/77 (το συγκεκριμένο εδάφιο προνοεί πως το Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής λαμβάνει υπόψη σε σχέση με τις συνθήκες διάπραξης του αδικήματος, καθιστώντας τούτο λιγότερο σοβαρό, «το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα παρασυρόμενος από πρόσωπα δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή σ' αυτόν») δεν μας βρίσκει σύμφωνους και απορρίπτεται. Ούτε από τα γεγονότα της υπόθεσης αλλά ούτε και από τα όσα ο ίδιος ο κ. Πολυχρόνης εξέθεσε, υποστηρίζεται η πιο πάνω θέση.

Καταληκτικά θα πρέπει να λεχθεί πως σε μια σοβαρή υπόθεση όπως είναι η παρούσα με πρόδηλη την αναγκαιότητα αποτροπής, δεν μπορεί να αποφευχθεί η επιβολή πολυετούς ποινής φυλάκισης, όσο και να λάβει υπόψη κανείς τα όσα τέθηκαν ενώπιον μας σχετικά με τις προσωπικές, οικογενειακές, οικονομικές και άλλες περιστάσεις του κατηγορουμένου [βλ. **Chanine** (1987) και **Landau** (1991) (ανωτέρω)].

Αφού συνυπολογίσαμε και σταθμίσαμε όλους τους σχετικούς με την επιμέτρηση της ποινής παράγοντες, εξαντλώντας κάθε δυνατή επιείκεια, επιβάλλουμε στον κατηγορούμενο τις ακόλουθες ποινές:

Στην **Κατηγορία 1**: ποινή φυλάκισης 3½ ετών.

Στην **Κατηγορία 2**: ποινή φυλάκισης 3½ ετών.

Οι ποινές να συντρέχουν.

Σύμφωνα με το **άρθρο 117(1)** του **περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155**, η ποινή φυλάκισης μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που ο κατηγορούμενος βρίσκεται σε προφυλάκιση.

(Υπ.)

Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Στ. Τσιβιτανίδου-Κίζη, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

Ν.Α.Π. Γεωργιάδης, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΚΧ